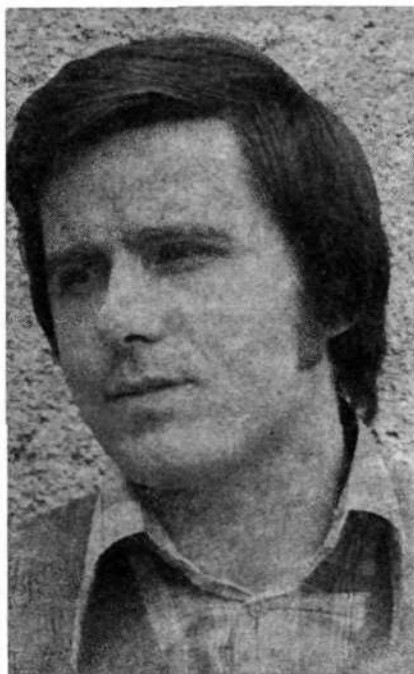

o, kam si šla

Franc
ČernigojTO CINCANJE
TVOJE

Danilu Lokarju

da ne. da ne. to cincanje tvoje. ujeto v tvoje ime.
je smrt. da ali ne. da ne. da ne.
z ne. kot tvoje ime. igra presahne.

tako stojiš ob hublju. zreš v penasto vodo.
in tržeš venčne liste beli roži.

tako stojiš pod goro. zreš proti vrhovom.
z visoko nad glavo dvignjenimi rokami tržeš venčne liste beli roži.

si ali nisi. gora. si ali nisi. voda. sem ali ne.
da ne. da ne. da.
z da. kot pol tvojega imena se daritev konča.

kot razbito tvoje ime. ki le celo svoj začetek zanika.
razbiješ ga. in zamešata se da in ne.
da da. res je. raztreseno odgovarjaš.

in sključen nekaj neseš. globoko v udratih prsih.
v tla zazrt, proti vajinemu stopnišču.
o! kam si šla! kam si šla.

VEČNI LUČI večni luči nasproti. z dlanjo nad očmi. da manj skeli.
NASPROTI sključen. hitro stopaš.
 kaj vidiš zroč v požar luči.

o! se čudiš. presunjen si.
ker luč tako dolgo plemeniti temo.
ne more! ne more umreti. zlit se s temno lučjo.

ko se vračaš. v tla zazrt. proti vajinemu stopnišču.
te noter peče. ogorek z neba.
o! kam si šla! kam si šla.

SONCE TONE sonce tone. ti tečeš za njim z dlanjo nad očmi.
TI TEČEŠ in luč te svetle smrti se meša s tvojim duhom.
ZA NJIM v dveh skledicah iz porcelana. ki so tvoje oči.

naenkrat sonca več ni. so le sledi na nizkem nebu.
na robu skledic. in na dnu. je sled odmrle luči.
porcelan je nažrt. ti. poln dvoma. vase in v smrt.

se sključen vračaš. v tla. nazaj zazrt. v daljno nizko nebo.

predolgo si zrl v večerni soj. ne smel bi črnega spektra čakati.
ne reši te dan. ne loka jutranja. ne misel v zapredku luči.
tistih dni. ko si begal po sebi. in jo iskal.

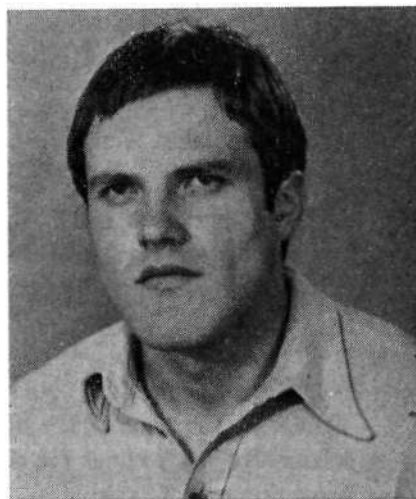
o! kam si šla! kam si šla.

KO SE ko se nad loko zbuja dan. v noči zaprasketa od pretegovanja.
NAD LOKO luč mu brizgne iz ust, ko zazeha.
ZBUJA DAN nad lokavo zrak vztrepeta. mrak je otrok. ki se zdaj rojeva.

o! moja loka. o! ali bediš v očeh za spuščeni vekami.
glej. na nebu lučce ugašajo. na nebu se luč prižiga.

izpredi se iz noči. ovij se v belo jutranje krilo.
lokavec si v nedrih poišči. v dlan zame roso prestrezi.

in sprejmi vase moje belo telo.

Aldo
Žerjal

Deset pesmi

NOČ
PO VEČERNI
ZARJI

To noč bo, . . . bo nič. Zaprli so glavnega med stražarji.
In vem, še malo prej sem bil prepričan
v vislice večerne zarje,
češ da bo tisti dan poslednje sonce.

Vendar mi, vsak dan z BESEDO v gobcu, poznamo te reči.
Glavnega med stražarji so zaprli
zaradi nevarnosti poplave senc,
ker tisti dan je bil goden za pobeg sonca
in bi bilo zadržnjeno z luščenjem svetlobe v večerni zarji.

POSILJEVALEC
SENC

Kot posiljevalec senc, stopil je v temo.
In tako si je našel veliko, zvesto ljubico.

Pod črnim obokom leseno razpelo
in povesod, tudi zunaj temno.
Tako da je ni videl čez rame,
v plesu objet s temo.